

A Magyar Zene Háza megnyitójára

„Zavarva lelkem, mint a bomlott cimbalom. Örül a szívem és mégis sajnó belé. Hányja veti a hab: mért e nagy jutalom?” – így kezdte Petőfinek szóló versét Arany János, és ezen bizony magam is elgondolkozom, amikor itt állok ma Önök előtt. Ha Arany ezt megérthette volna! – aki egyébként megénekelte a pesti Ligetet sok évvel a millenniumi beruházások előtt: „Van nádas itt, van bucka, posvány, – talán azért is szeretem, hogy amint csinosul, kimosdván: húsz éve már hogy követem.” És most itt vagyunk ebben a Ligetre lehelt buborékban, közel az éghez, közel a fényhez. „Ó Ég Szele, állítsd meg ott a kék úton a felleget. Oly gyönyörű. Hadd bámulom, mert ellebeg” – ez az idézet már egy 9. századbeli japán költőtől való, és jól érzékelteti eme japán szellemű ház viszonyát a természethez. Talán ettől érezzük szakrálisnak e különös teret itt, a Városliget közepén.

De nemcsak ettől, hanem az épület zeneisége miatt is. Sou Fujimoto remeke a természeti mellett zenei ihletettséggel: a hanghullámot imitáló tetőszerkezettel, a kottafejekre emlékeztető bevilágító „fénykutakkal”, az épület rétegeinek partitúraszerű egymásra rakódásával; jól kivehető a basszus, a tenor, az alt és a szoprán szólama. Mi most a tenor szinten vagyunk... És azzal is, hogy a ház „rubato” – mint egy szabadon szárnyaló magyar népdal –, nincs semmi szögletes: szabad, harmonikus vonalvezetés jellemez mindent. Ha nem lenne ennyire élő, már-már ráragaszthatnánk a jól ismert címkét: „az építészet a megfagyott zene”. De pont ez az, hogy itt nincs megfagyva semmi. Programjainkra érdemes korábban érkezni, mert gyermekeink biztosan kipróbálják a zenélő játszótérrel, és – szép időben – szabadtéri zenélő terünk karéja is fogva tart majd. Az üvegen át látjuk, amint szól a zene a nagy és kis teremben, és belépve halljuk is, rácsodálkozva az üvegterem meglepően jó akusztikájára.

Mi a Zene Háza? Ahol nemcsak vendégeskedik, hanem lakik is a zene. Ahol zenét játszunk. Játszunk a zenével – sokféleképpen. A térszint alatt, a varázstérben együtt dobolnak majd a látogatók, hogy megérezzék a közösség erejét, és zenéjük hatására megszólítsák a természetet, sőt a természet felett is. A zene mágijával kezdődik a zenetörténeti séta, amelyen a régi magyar falvak népével éppúgy találkozhatunk, mint a Notre-Dame szerzeteseivel, a Styx folyónál könnyező Orfeusszal, a zongorázó Liszt Ferencel, Bartók Kékszakkallú hercegével és Kodály Hány Jánosának huszáraival. És persze a popzene 20. századi stárjaival is. A Hangdómban drámai szerepet kapnak a hangok és zörejek, miközben ránk borul egy vetített gömb – a zenei esodák birodalmában vagyunk.

Ismerjük meg ezt a világot! A világ zenei nyelvét. Mert zenéje minden közösségnek van, és hozzánk mindenki kap meghívást: csángó furulyás, ghánai, ír, görög énekesnő, klasszikus hangbűvész és elektroakusztikus sámán, csodagyerek és öreg zenei róka, bárzongorista és zenebohóc. Ez, kérem, nemcsak egy zenei intézmény, hanem a pesti Városliget egykori hangulatának örököse: zenepavilon, ahol a képzeletbeli verkli képes a világ valamennyi dalának megszólaltatására. S közben a mutatványos észrevétlenül, szórakoztatva tanítja meg tisztelni a zenét, a hangokat, egy kicsit visszalopva azt, amit korunk mindent elsöprő vizualitása elorozott. A zene a műsák ajánléka, mi pedig ezt az ajándékot szeretnénk továbbadni a következő generációknak – határokon innen és túl.

Tíz éve készülünk erre a napra. A tervpályázat tartalmi előkészítése a Budapest Music Centerben kezdődött egy csoport zenei és múzeumi szakemberrel, Rockenbauer Zoltán vezetésével. Aztán jött a Városliget Zrt., a pályázat, a remények, kétkedések, küzdelmek évei. Sok száz ember, több százezer munkaóra, és a nagy jogi-pénzügyi-műszaki koncert diadalmas fináléjaként a mintaszerű kivitelezés! Mindez hatalmas zenekarrá, kórusná növekedett, amelynek karmestere, Baán László elvezényelte együttesét az Örömdáig (karigazgató: Györgyevics Benedek). Mivel lehet mindezt megköszönni? A fiatal művészek rajongó tekintetével, akiket itt fedezünk fel és bocsátunk nagy zenei intézményeink vizeire. Izgalmas zenei kalandokat átélő látogatóink elégedettségével, a gyerekek mosolyával, a közös éneklésekkel, élményekkel. Az üzenettel, hogy jó élni és itt élni jó. Tehát: várunk mindenkit szeretettel a Zene Házába!

Dr. Batta András
igyevezető igazgató

Színpad
Előadóművészetek technikája

XVIII. ÉVFOLYAM I. SZÁM
2022. MÁRCIUS

MAGYAR
SZÍNHÁZTECHNIKAI
SZÖVETSÉG

A Magyar Színháztechnikai Szövetség
szaklapja

Megjelenik:

negyedévente

(március, június, szeptember, december hónap)

Kiadja:

a Magyar Színháztechnikai Szövetség
(1138 Budapest, Madarász Viktor u. 43. fsz., www.msztz.hu)
megbízásából a Szabó-Jitek Kft.

Felelős kiadó:

Lakatos Gergely, az MSZTzS elnöke

Főszerkesztő:

Szabó-Jitek Iván
szinpad@msztz.hu

Szerkesztik:

Götz Eszter, Kárpáti Imre, Simon Ottó, Vankó Dániel,
Vágó Gábor és mások

Szerkesztőség:

Magyar Színháztechnikai Szövetség titkársága
1138 Budapest, Madarász Viktor utca 43. fszt.

Tel./fax: 329-0841

Korrektor:

Papp Hajnalika és Götz Eszter

Tördelőszerkesztő:

Lusztig Tibor

Mobil: 06-20-255-6160

E-mail: tiber.lusztig@gmail.com

Nyomdai munkák:

Keskeny és Társai 2001 Kft.

Terjesztés:

előfizetéssel.

A Szövetség tagjai ingyen kapják.

Ár: 1155 Ft/példány

Előfizethető:

a szerkesztőség címén vagy a
www.msztz.hu honlapon lévő megrendelőlapon.

A 2020. évi teljes évfolyam ára 4200 Ft.

A postaköltséget felszámítjuk.

Régebbi lapszámok – korlátozott számban – még kaphatók.

Kéziratokat, ábrákat, fotókat nem örzünk meg
és nem küldünk vissza.

Szerkesztőségünk a hirdetések és PR-cikkek
tartalmáért nem vállal felelősséget.

A közölt cikkek tartalma nem minden esetben tükrözi
a szerkesztőség véleményét.

ISSN 1786-6995 (nyomtatott)

ISSN 2732-0073 (online)

Címlapon:

A Magyar Zene Háza felülnézeti drófelvétele.
Fotó: Magyar Zene Háza – Palkó György

Lapunkat rendszeresen
szemlélteti a megújult

www.observer.hu

MAGYAR
MŰVÉSZETI
AKADÉMIA

Nemzeti Kulturális Alap